

ΖΗΤΩ Η "ΛΕΥΚΗ ΝΥΧΤΑ" (;)

ή αλλιώς πώς θα καταλήξουμε να ΜΗ λέμε: ΖΗΤΩ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΑΣ ΤΟ ΧΑΛΙ!

Όλα τα είχαμε στον κόσμο των εμπορικών καταστημάτων, στον κόσμο των λουσατών βιτρινών, που πίσω τους κρύβεται -πλέον όχι και τόσο επιμελώς- ένα από τα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση των εργαζομένων ολοένα και οξύνεται: απολύσεις, μισθοί πείνας, (αλλά και) απλήρωτη εργασία ακόμα και για πολλούς μήνες, ελαστικά ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες, δουλειά ακόμα και τις Κυριακές, εργοδοτική τρομοκρατία, ατομικές συμβάσεις...

Έχουμε τώρα και μια νέα "φαεινή" ιδέα του Εμπορικού Συλλόγου Αθήνας και του Καμίνη:

Δουλειά μέχρι τις 11 το βράδυ στις 28 Δεκέμβρη (...και βλέπουμε και για πιο αργά ή και για πιο πολλές μέρες ή γιατί όχι και μόνιμα στη συνέχεια, άλλωστε πάντα θα υπάρχουν αφορμές για "φιέστες").

Πρόκειται για μια ακόμα μεθόδευση προς όφελος της αγοράς, για τα κέρδη των ντόπιων και ξένων μεγαλεμπόρων, των αλυσίδων, των πολυεθνικών του εμπορίου και των αφεντικών.

Για μια ακόμη μεθόδευση που προστίθεται στο ποδοπάτημα των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων. Κάτι που μόνο ως έκτακτο δεν μπορεί να ειπωθεί. Ίσα-ίσα, η 7ήμερη επί 24ώρου βάσεως (κακοπληρωμένης και επισφαλούς) εργασίας για όλους δεν ακούγεται πλέον ως σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Ήδη συνάδελφοί μας δούλευαν καθημερινά (και για 2 Κυριακές) επί 15 μέρες χωρίς ρεπό για 12 ώρες! Και αυτό αξίζει να το αναλογιστεί ο κάθε εργαζόμενος ή άνεργος, νεολαίος ή και μεγαλύτερος που ως "καταναλωτής" εισέρχεται στα καταστήματα κατά τις ώρες των ξεχειλωμένων ωραρίων μας ή και τις Κυριακές!

Στοχεύει στη δημιουργία ενός μοντέλου ανθρώπου-μηχανής, πιστού στο δόγμα "δούλευε-κατανάλωνε". Κάτι που δεν είναι καινούργιο, αφού πάντοτε αυτό ήταν ο στόχος των "από πάνω". Ωστόσο, τον καιρό της όξυνσης της φτώχειας και των στερήσεων, είναι τουλάχιστον προκλητικό όταν υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν την δυνατότητα να καλύψουν στοιχειωδώς τις βασικές τους ανάγκες με αποτέλεσμα να οδηγούνται ακόμα και στο θάνατο, στο όνομα του κέρδους και της αγοράς να συνεχίζεται η λεηλασία στις ζωές μας.

Όσο για τα φέματά τους, ότι δήθεν με τέτοιου είδους μέτρα (όπως απελευθερωμένα ωράρια και δουλειά τις Κυριακές) θα αυξηθούν οι θέσεις εργασίας, σας διαβεβαιώνουμε ότι δουλεύουμε, οι ίδιοι, περισσότερο και απλήρωτοι από πάνω. Όσο για την περιβόητη ανάπτυξη, αυτή μπορεί και να έρθει, αλλά σίγουρα ως οδοστρωτήρας πάνω από τις ζωές όλων μας!

ΔΕ ΜΑΣ ΛΕΙΠΟΥΝ ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΨΩΝΙΣΟΥΜΕ, ΜΑΣ ΛΕΙΠΟΥΝ ΤΑ ΦΡΑΓΚΑ & ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ

Με κάποια πράγματα της ζωής μας, ιδίως όταν όλα είναι ξεκάθαρα μπροστά μας, δε χωράνε ούτε αστεία, ούτε τα "δε βαριέσαι" και τα "σιγά μην αλλάξουμε εμείς τον κόσμο" (κι αυτό πρέπει να το έχουμε όλοι ξεκάθαρο και ως αντίληψη για τις ίδιες μας τις ζωές):

Η "ΛΕΥΚΗ ΝΥΧΤΑ" ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ "ΜΑΥΡΟ" ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Είναι ανάγκη όλοι εμείς οι "από κάτω" αυτού του άδικου κόσμου να σκεφτόμαστε και να πράττουμε ως ακριβώς αυτό που είμαστε: ως εργαζόμενοι, ως άνθρωποι με δικαιώματα και αξιοπρέπεια, ως οι παραγωγοί του πλούτου που υπάρχει γύρω μας, που αν οργανωθούμε βασιζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις και μέσα από τους συλλογικούς μας αγώνες και την ταξική αλληλεγγύη μπορούμε να φέρουμε τα πάνω-κάτω.

Και αν μας βλέπετε τώρα ως τους "θλιμμένους" στη "γιορτή", εμείς απλώς σας μεταφέρουμε την πραγματικότητα που βιώνουμε και θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι η γιορτή του αγώνα και της αξιοπρέπειας, η γιορτή για την επικράτηση των εργατικών συμφερόντων, θα είναι ένα συνεχές γλέντι για την τάξη μας, μια πραγματική ΦΙΕΣΤΑ με ίσως λιγότερα λαμπιόνια, αλλά για όλους (χμ... ίσως όχι και για τους δυνάστες του σήμερα) και με κάπως πιο αληθινά χαμόγελα και νοήματα!

